

Spomen svih vjernih pokojnika

Čitanja: Iz Reda sprovoda: Job 19,1.23-27a; Ps 27,1.4-5.7.8b.9a.13-14; Rim 5,5-11; Iv 6,37-40

Navještaj svetog Evanđelja (Iv 6,37-40)

Čitanje svetog evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus mnoštvu: »Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan.« Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Današnji dan nas poziva na ozbiljnost jer danas, na Dušni dan, tema našeg razmišljanja je vezana uz smrt. Zato je današnji dan zavijen u šutnju i protkan osjećajima boli zbog gubitka naših najmilijih koji su nas po smrti napustili. Ovo je dan kad se sjećamo svih onih koji su prethodili našem životu te nam ostavili ono što mi danas imamo i jesmo. Dušni dan naše misli usmjeruje na najozbiljnije tajne naše ljudske stvarnosti, a to su život i smrt.

Tako nam sveti Ivan u današnjem Evanđelju upućuje Isusove umirujuće riječi da smrt nije kraj našeg postojanja, već da će nam On po smrti podariti život vječni i uskrisiti nas u posljednji dan, ali samo ako vjerujemo da je On Sin Božji. Iako nam današnji dan donosi nadu u život vječni, na Dan mrtvih trebamo se zaustaviti i misliti prije svega na smrt, a to nije draga i ugodna tema. Uskrs je dan Uskrsnuća, Svi Sveti, koje smo jučer slavili, je blagdan vječne sreće, a dušni dan ili Dan svih vjernih mrtvih, ustvari nije blagdan, već podsjetnik da nam je smrt vrata uskrsnuća i vječnoga života, koja nas neumoljivo čeka na kraju našega zemaljskog života. Kada će to biti? Tome trenutku ne znamo dana ni časa. Nekada se je o smrti puno više pričalo. Danas živimo u kulturi koja o smrti ne želi slušati. Zato se o njoj malo govori, a kada se o njoj i govori, onda se govori ublaženim tonom. Svi više žele govoriti i slušati o uskrsnuću, o vječnom životu, o blaženstvu, nego o ozbiljnosti smrti. Ali ne možemo zanijekati istinu da je smrt vrlo ozbiljna stvarnost na koju nailazimo na svakom koraku našeg života. I sam Isus nije došao ukinuti smrt, koja je često nerazrješiva tajna za nas, već je naše gledanje na nju obasjao novim svjetлом. Isus je ušao u našu ljudsku smrt da toj smrti oduzme tragičnost i beznadnost. Isus nije ukinuo smrt, ali ju je ispunio novim sadržajem, jer je putem svoje smrti, unio u smrt ljubav. Stoga je odsada smrt, koja po sebi nema nikakva smisla, postala stvarnost u koju se uselila ljubav. Zato je Dan mrtvih točka susreta života i smrti, grijeha i ljubavi, čovjeka i vječnoga Boga. Smrt dobiva novo značenje u svjetlu tajne Utjelovljenja; Bog se je u Isusu Kristu utjelovio i postao je jedan od nas. U svemu je dijelio našu sudbinu sve do smrti na križu. Isus je ušao u smrt iz ljubavi za nas i tako se u smrt uselila ljubav i zato ljubav, tj. Bog koji je sama ljubav, ima zadnju riječ nad našim životom, a ne smrt.

Teško je govoriti smrti, ali u tome govoru možemo pronaći puno utješne nade. Možda je najveća nada da se mi u trenutku smrti susrećemo sa Bogom. Susret sa Njim je cilj našega života i zato treba postati radost našega života. U trenutku smrti uslijedit će naš osobni susret s Njime i to će biti sadržaj naše vječne sreće. Ali u trenutku smrti mi se susrećemo i sa samim sobom u potpunoj iskrenosti. Tek po smrti otvaraju nam se oči da vidimo sebe onakvima kakvi mi to uistinu jesmo. Spoznat ćemo sve svoje: sebičnosti, svoje ograničenosti, slabosti, grijeha i propuste, ali spoznati ćemo u punom svjetlu Božje milosrđe i ljubav koji su veći od svega toga i koji će nas preobraziti u ljudi čiste ljubavi. I mi ćemo stupiti u smrt kroz tjeskobu i tminu straha, kao i sam Isus, ali on je to učinio sam, a mi ćemo sve to proživjeti zajedno sa njime. Zato se smrti ne trebamo bojati, jer nismo sami. Sa nama je Isus koji je pobijedio svoju i našu smrt. Ali ne smijemo zaboraviti da ćemo se po smrti susresti sa svima onima koji već žive u Bogu. U smrti naših bližnjih je najbolniji rastanak od njih, a u našoj smrti, mi ćemo ih ponovno naći i sa njima se susresti. Danas kada pohodimo groblja, ta mjesta tuge, mira i tištine, susrećemo se sa onima koji su u krilu Očevu, u blaženoj vječnosti. To je susret s onima koji su u nebeskom kraljevstvu Boga koji nije, prema Isusovim riječima, Bog mrtvih, već Bog živih, jer je smrt samo prijelaz iz vremenitog u vječni život. Povratak u kuću Očevu u nebesima. Zato je naš današnji posjet grobljima i molitva za sve vjerene mrtve poziv da napustimo stari i grešni život i da uskrsnemo na novi, bolji život čovjeka i vjernika. Da već danas započnemo novi život nade i ljubavi za Boga i brata čovjeka, jer samo će nas život ljubavi dovesti u stanove svjetla i mira u nebeskoj domovinu, koje molimo danas Gospodina da podari našoj pokojnoj braći i sestrama u vjeri.

Draga braćo i sestre. Cijeli naš vjernički život, kao i cijela povijest spasenja čovjeka, zar nije ustvari jedna velika škola u kojoj moramo naučiti lekciju kako postići dobru i spasonosnu smrt? Misao na smrt nas treba neprestano pratiti kroz život, jer ona je naša priprema za susret sa Bogom. Suočeni sa tim mislima, morali bi neprestano rasti i sazrijevati u vjeri kako bi donosili plodove vrijedne života vječnoga. Što ćemo reći i što ćemo donijeti pred Gospodina Boga u trenutku naše smrti, već sada treba biti predmet našeg razmišljanja i djelovanja. Isus je umro na križu s riječima potpunog predanja svome i našem nebeskom Ocu: „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!“ To su bile njegove riječi za života ali i odraz njegova života. Danas se trebamo zapitati sa kojim riječima bi željeli umrijeti, a koje će biti odraz našega života na zemlji? Ako znademo koje, onda ih već danas izrecimo i po njima živimo radi nagrade života vječnoga.

Danas je i prva subota u mjesecu. Dan kada smo pozvani moliti za sveta duhovna zvanja. Ona su nam itekako potrebna, jer nam Isus preko njih upućuje svoju poruku nade i utjehe koja razgoni naš strah pred smrću i vodi naš život preko smrti u vječnost. Preko svetih duhovnih zvanja, Bog nas poziva: „Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, i primite u posjed baštinu pripravnu za vas od postanka svijeta.“ Zato su nam itekako potrebi svećenici, redovnici i redovnice kako bi svi čuli te blažene riječi iz usta samoga Gospodina. Potrebi su nam kako bi po naučavanju i preko primjera svoga života upravili život vjernika prema susretu sa Gospodinom u vječnosti. Potrebi su nam kako bi po svojim žrtvama, molitvama, a osobito po svetoj Euharistiji izbavljali duše iz čistilišta u blaženu vječnost. Molimo danas da ih bude sve više kako bi širili svetu vjeru koja treba prožeti duše svih vjernika. Vjeru s kojom su na usnama i srcima otišli bezbrojni vjernici prije nas u vječnost i čekaju nas ondje u sretnom blaženstvu. Vjeru koja treba biti živa i djelotvorna u našim životima kako bismo se jednom svi mogli naći u zajedništvu s Bogom i sa svojim dragim pokojnjima. Amen

---

Molitva vjernika

Isusu Kristu, koji će jednom i naša smrtna tijela suočiti slavnome tijelu svome, uputimo svoje prošnje za žive i mrtve.

1. Gospodine Isuse, Crkvu si svoju osnovao da svim narodima donose tvoju radosnu vijest spasenja. Daruj joj milost da bude znak tvoje prisutnosti po cijelome svijetu, molimo te.
2. Gospodine Isuse, Crkvi si svojoj postavio duhovne pastire da je vode putem zemaljske doline suza. Daruj im Duha jakosti i hrabrosti da neumorno riječju i primjerom svoga života predvode narod prema tebi u vječnost, molimo te.
3. Gospodine Isuse, molimo te za novoimenovanog pastira naše biskupije mons. Božu Radoša. Podari mu Duha mudrosti i pobožnosti da bude dobar pastir tvoga naroda, molimo te.
4. Gospodine Isuse, po krštenju smo postali tvoja slika. Daj nam novo srce i novi duh da hodimo u novom životu kako bi, kad umremo, s tobom vječno živjeli, molimo te.
5. Gospodine Isuse, ti u svakom vremenu zoveš mladiće i djevojke da te slijede u svetim duhovnim zvanjima. Pozovi iz naše župe i biskupije mlade duše koje će životom navještati tebe, koji si život i uskrstnuće naše, molimo te.
6. Gospodine Isuse, pozivaš nas da u svako vrijeme molimo i da nikada ne posustanemo. Daj nam Duha molitve, osobito za našu pokojnu braću i sestre, molimo te.
7. Gospodine Isuse, ti si iskazivao milosrđe i darovaš oproštenje grešnika. Molimo te da našoj braći i sestrama u čistilištu iskažeš svoje milosrđe i uvedeš ih u blaženstvo života vječnoga, molimo te.
8. Gospodine Isuse, ti si uskrstnuo od mrtvih. Uskrisi pokojne te i nas s njima uvedi u svoju vječnu slavu, molimo te.

Gospodine Isuse Kriste, ti si nam pripravio stanove svjetla i mira u nebeskoj Domovini. Daj da život gradimo na vjeri u tvoja obećanja. U svome milosrđu, usliši naše prošnje, osobito za našu pokojnu braću i sestre. To molimo tebe, koji živiš i kraljuješ po sve vjeke vjekova. Amen

---

Molitva za sveta duhovna zvanja

Bože, Oče naš, izvore svakoga dobra!

Tvoj nas je Sin poučio
da budemo savršeni i milosrdni
po uzoru na tvoju dobrotu.

Danas te molimo da pošalješ radnike u žetvu svoju.
Neka Duh Sveti potakne srca mlađih naše župe i biskupije
da se hrabro opredijele za svećeničko ili redovničko zvanje
u kojemu će vršiti tvoju svetu volju
te živjeti tvoju prisutnost u svijetu.

Daruj obiteljima naših župnih zajednica
svoje svjetlo i milost da budu snažna potpora
svojim članovima u odluci za sveto duhovno zvanje.

Bože živih i mrtvih!
Molimo te da svim pokojnima,
a osobito onima koji su život proveli
u svetim duhovnim zvanjima,
podariš mir i radost nebeske Domovine,
a nama podari čvrstu vjeru da sve što činimo,
činimo iz ljubavi prema Tebi,
koji si sa Sinom i Duhom Svetim izvor svakoga dobra
i mir naših duša. Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)